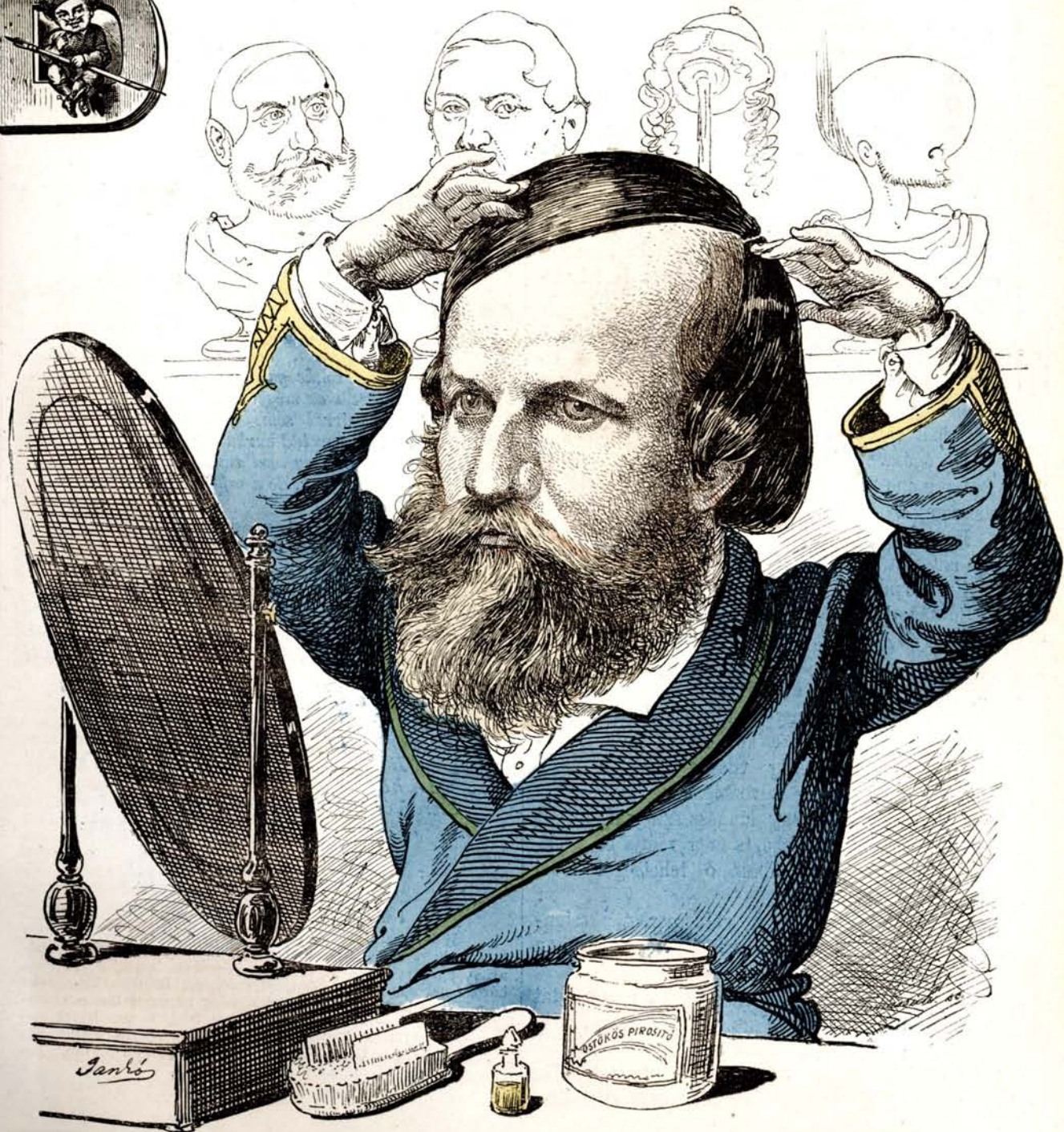

BORSSZEM JANKÓ

Előfizetheti a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói részvénytársaságnál. Pest, Józseftér 6-ik szám.
Előfizetési díj: Egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1 frt 50 kr.

Parókai Jókai Mór.

Ráismersz-e nyájas olvasó?

Hogyne, mikor annyiféle álruhában láttad őt! És mindannyiszor ráismertél, hogy ő Jókai; igaz, hogy azt soha sem ismerted ki, hogy ki Jókai?

Megszoktuk mint színészt tekinteni őt, ki igazi haját kopaszága alatt viseli.

Igy is mutatta be őt Borsszem Jankó. De a gyökeres átváltozás, melyen most keresztül megy, új költségre kényszerít; újból kiadjuk tehát arc-, azaz hogy hajképét, nehogy valaki azon panaszkodhassék, hogy a Borsszem Jankó után rá nem ismert valamely híres emberünkre.

Ámde honnan vegyük a sokélű tollat, honnan a sokszínű tentát, hogy benső emberét is félreismerhetlenné tegyük a figyelmes olvasó előtt?

Ha hihetnők, hogy van paróka nem csak a homlok, hanem szív és agy és lélek számára is, és hogy Jókai az ilyen segedelmével mint egészen új ember jelenhetnék meg: akkor a következő negatív képét rajzolhatnók e nagy emberünknek.

Ez egészen más ember.

Ez nem visel naivitást a bajsza alatt és ravaszságot a szívéber.

Ez nem képes a legmelegebben szívére szorítani azt, kit teljes szívéből utál.

Ez nem tud épét keverni czukorba és az önfeláldozás elragadó látszatával keresni majorokat, nyaralókat és házakat.

Ez nem tud őszintén hizelegni pártfeleinek és nyíltan bókolni az ellenfélnek.

Ez nem tudja ragyogó tehetséggel elhíttetni, a mit maga sem hisz: a kokárda seregalkotó hatalmát, a francia vereség világra szóló hasznát, a német egység magyar üdvösségét

Ez nem temeti egy lángész szingazdagságát színházi dekoráció-füstésbe, s nem rontja el a magyarok legragyogóbb elbeszélő tehetségét olcsó hatásvadászattal.

Ez nem győzeti le a rhinoczerost a csigabigával, és nem házaitja össze egy regényalakban Mephistot Gretchenel.

Ez nem kaczerkodik önmagával s nem folytat politikai pályát, melyre nincs más adománya, mint a mosoly és a kézzorítás.

Azért tartsa meg őt nekünk az Isten! Talán ha majorsága komplet lesz és svábhgyi villájában

a berendezésnek nem lesz hija, akkor egy meleg napon levette parókáját, ráismer magára és fölkiált:

„Bizony, Móricz, Móricz! férfibb lehattél volna, mikor ilyen szép homlokod van!”

És akkor elégeti a Hont (regényestől) és leül, oly művekkel ajándékozni meg bennünket, melyeket tőle elvárhatott volna a Nemzet geniusa.

Adjon neki Isten hosszú életet, hogy még jókor elnyűje ezt az utolsó parókát!

B. J.

Kutschke levele édes anyjához.

Varsailles, márczius 1-én.

Kedves anyám!

Még mindig híres ember vagyok — de már kezdem unni a dicsőséget.

Végre megértettem, hogy béke lesz!

Ne hidd azonban, hogy Bismarknak kilestem terveit, vagy hogy Moltke generálist hallottam álmában beszélni. Nem beszél az még álmában sem.

De Thiers úrral sem beszéltem. Először azért nem, mivel hogy ő nem tud burkusul; azután meg azért nem, mivel hogy én meg nem tudok francziául.

Noha költő vagyok, de a sejtelmek nem igen bolygatnak.

Hanem a lajdinant ur mondott nekem valamit, amiből legott észrevettem, hogy közel a béke.

Ez a lajdinant ur a hadjárat egész tartama alatt igen szeretetreméltó volt irányomban. Mindig ő köszönt első, a mint ez illik is fiatalabb emberhez, megveregette a vállamat, szivarral is megkínált és kedves barátjának szólított. Ilyen viszonyt folytattunk az egész háború alatt, a mint tegnap egyszer csak felém kiált valamit.

Azt mondá t. i. (régóta először) hogy:

— Marha!

Feszesen álltam meg előtte és tiszteletteljesen szalutéroztam. Belől azonban ujjongott szivem: Hurrah! meg van kötve a béke!

Szerető és nem sokára karjaidba térő fiad

Kutschke.

CSODABOGÁR.

Tekintetes Ur!

Még alázattal kérem mint mivel hogy hazafui tisztelt tartya, hogy cseké. hazám fő üdvözleti díszét vezesse, iromány mutatja hogy már idegen egyének igazolják viseletem üdvözölöm Uram hogyan, életpája vezetése indoka kiigazításán át minden visszaütással esdek hogy ne méltóztasson visszaütasítani, és tartozok hálával, bizony felejtve nem leszek mej kéréssem Tekintetes Ur kegyébe ajánva maradtam, hellbe, Kis Várdai vasut alás bár mi légyen, indokom követni fogván. Leszek hive Kis Várdai lakos K. A.

Az országház folyosóján.

B. J. Ki ön?

Anonymus. Én elégedetlen vagyok.

B. J. Nem láthatnók a szép maszk arczát?

Anonymus (jelentősen.) Majd ha ütött a 12-ik óra.

A „Magyar király“-ban.

Anonymus (demaszkírozza magát.) Ime — én vagyok.

B. J. Hát a feje?

Anonymus. Az még nem érkezett meg — Bécsből.

B. J. Nem volna jobb, ha a test menne a fej után?

ORSZÁGGYÜLESI TUDÓSÍTÁS.

— From our own —

Tárgy: közlekedési és a honvédelmi költségvetés.

Gonda László T. ház! Én a vízépítészetről akarok szólni s mindenről, ami vízre van építve, (a baloldali politikáról? — jobbról.) Nem arról, mert az mára van építve. (Homokra?) Arra sem. Vízre van építve, hanem ez a víz olyan kemény, mint a kő, olyan szilárd, mint az acél, ez a víz a Tisza folyója. (Régi víz! jobbról.) Én azon korszokról akarok e rovatnál szólni, mely addig jár a vízre, míg eltörik. Ez a korszak a kormány politikája . . .

Elnök. Figyelmeztetem a t. szónokot, hogy ez nem tartozik a tárgyhöz.

Gonda. Azt éneltem, azaz hogy gondoltam. (Szörnyű!) Ha nem tartozik, nincs más mondani valóm, mint hogy leülök. (Helyeslés.)

Irányi D. Előttem szólott vízzel igyekezett a közlekedési miniszteriumot téltlenségéből felocsolni; én iparkodni fogok a miniszter urat tűzbe hozni. (Előre!) Gonda barátom a víz, én a tűz vagyok; azon tűz, melynek lángja mellett a hazafiság konyháján a honszeretet leve se forr és rotyog a meggyőződés fordíthatlan kásátja. (Tetszés.) Kérem a kormányt: hazafiság-e a vagonokat nem fűteni, indokolható-e politikai okokkal azon hidegség, melylyel az ellenzéki utasokat télen át megfagyasztani igyekeznek? Nem! — ez nem indokolható! Melegítő palackokat kérünk! (Están: éljen!) Elvárom, hogy a kormány e fűtőleges téren nem fog futólágyosan intézkedni.

Gorove T. ház! A kormány nem vélte magának azon szemrehányást tehetni, hogy a t. ellenzéknek mindeddig be nem fűtött volna. (Tóth K: ezt a vizet már én csináltam!) Nem egyszer volt szerencsém tapasztalni, mily mértékben sikerült nekünk önöket megizzasztani. Mindamelllett, miután a t. képviselő hidegről panaszkodik, megígérem, hogy gondoskodni fogunk a t. ellenzéki utazó közönségnek a vasuton is azon temperaturát megszerezni, melyet a házból megszokott.

Degré Alajos. T. ház! Egy novella.

Én irtam.

Most írom.

Czime: Vác az örvény szélén.

Vác városa — nem a nádorutczai fogadó, hanem a Vác városához czimzett Vác városát értem — Vác városa tehát a Duna partján kellemesen elterül.

A Duna hajjai locsognak lábainál.

Lábfürdőt vehet, ha kívánja.

De nem kívánja.

Hanem őt kívánja a Duna s ez esetben nincs, ami Vácot megmentse s ha Vác beleful a vízbe, az én kerületem is beleful.

S hogy ez mit jelent, azt én tudom legjobban: nem lehetek többé képviselő.

Mit tett a kormány mindeddig Vácért?

Sajtó-foglyokat küldött oda.

Ez nem elég arra, hogy a váci választók s kedves leányaik egy szép téli reggelen meg ne fűrésztessenek.

Ez szomorú vége volna egy salonbeszélykének; azért, ha azt kívánják, hogy az én kerületem életben maradjon (Kivánjuk!) s engem újra küldhessen: (Tartson meg!) kérek védtöltéseket.

Gorove. Nemcsak Degré képviselő úr, hanem mások is, u. m. Huszár Imre, s Kiss János képviselő urak kérnek a kormánytól intézkedéseket az árvíz meggátolására, Huszár úr a torontáli, Kiss úr a szatmári részére. Ezekre röviden csak felelhetem, hogy a ministerium minden mérnöki közege jelenleg az ezen házban uralkodó oratóri áradás csapásait enyhítendő, annyira el van foglalva, hogy másra aligha ráérnek. Mihelyt a t. ellenzék szónoki medre ki fog száradni, azonnal intézkedni fogok egyéb országos csapásokat a sujtott vidékektől elfordítani.

Paczolay. T. ház! Jaj szegin tot legin
Mindig krumplit kapalnyi
Jaj szegin, tot legin
Zabkenyeret zabalnyi.

Ismernek eztet a notat? Valoba még az alföldön sine exceptione regulaznak, a szeginy felföldit, hol a zsámiska megtermi magát, is a fenyőpalinka folik forasokbul, de zegyib semi — elhanyagolnak. Had ez ilik? Ez kirem diznóság, vagy hogy pallirozott emberhöl ilendően ki ne fejezzek magamat: ez nem szip dolog, tisztessigel legyen mondva. Az kirem szipen az én lelkembe mily zebet vagja, hogy a Vag, aki foló, mint tetszik tudnyi — még izz nem van szabalozva, pedig az is csak olan vizes foló, mint az alföldi folók. Azir hat ne tesik elfelejtenyi, hogy fel is ut, a la izz, is az alföld, ha lapos: az felföld is csak lapos, fölfeli; is minket tessik ily alaptalan mellőzistül megkímélnyi, mert ez — tisztessigel legyen mondva — bizony nem nagyon szip.

Péchy. Emlékezzünk régiokról. Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy belgus bankár, hitták pedig őt Otlet van Monznak. (Hajahaj!) Én a jelen ügyről bővebben kívánok szólni. (Helyes. Ugy sincs napirenden!) Igazi magyar konyhán a melegített káposzta mindig napirenden van. Tavaly még jól nem laktunk vele; én éhes vagyok. Mit csinált a magyar kormány e balga belgával? Sehol sem olvastam hogy felnyársaltatott. Ha él, miért él? A kormány azt fogja felelni, hogy ez ügy a belga hatóságok elé tartozik. Olcsó válasz, tehát Otlet ott lett-e elitélve? (Germanismus! jobbról) Le a fátyollal ez Otlet van Mons venerisről! (Berzenczey sunyítva mosolyog.)

Gorove (fölkél s felelni akar, hanem szavába vág Németh Berezi és Csiky Sanyó az egri vonalat interpellálván; Borlea a zarándi híd deszkázatáért vonja felelősségre; Pavlovich egy újvidéki vonal európai jelentőségéről elmélkedik; Kürthy Zombort és Bezdánt deklarálja a világ két középpontjának; Petrovay Ungot, Parcsetichek Vukovárt, Domahidy a szamosi híd világ-szerépet emlegeti, minek folytán Gorove a hazabeszélő hazafiak lármájában, az ambitusra szökik. Visszaszónokolják. Az ellenzék elnémul. Gorove fogja az elfogadott költségvetést és végérvényesen tehetsége szerint kiszalad a büffetbe.)

Elnök. Miután a ház tisztelt gyomraiban korgást vélek hallani, sietek a közkivátnak eleget tenni s egy kis harapni valóval kedveskedni. Tessék a honvédelmi költségvetés, méltóztassanak beleharapni.

Irányi. T. ház! Ez keserű comedencia. A kormány a régi honvédség ügyét még mindig nem karolja fel, hanem csak az országos sorsjáték javedelméből akar nekik juttatni. Sors — és játék! Hahaha! (*Szélső balon hazafiasan keserű bánát-röhögés.*) Kijátszani akarja e játékkal a honvédséget! Ó kormány, vigyázz, hogy el ne játszod ezuttal az ország bizalmát, melylyel különben úgy sem bírsz. A sorsra akarja a honvédséget bízni. De hátha e sors ami elveinket követi és b a sorsra leszen — mi lesz akkor? Pedig e harcosok j o b b sorsra érdemesek. (*Mégis? jobb ról.*) És azért meg nem szavazom a költségvetést.

Simonyi Ernő. A kormánynak a nyáron volt alkalma megmutatni, vajjon tettképes-e? Ott volt a háboru, csak bele kellett volna menni. Én belementem volna. (*Tiszteletteljes meglepetés.*) Én kész lettem volna Franciaország feldarabolását meggátolni egymagam. Bár összedróttozhatnám most széthulladozó részeit! (*Rövid beszédén bámulva, leül.*)

Németh Bercoz. T. ház! Ha mi a kormánynak pénzt és ujonczokat adunk — eo ipso nagy hatalommá lesz. Ha ellenbe a kormány ölég ügyes, pénz és katona nélkül nagyhatalmú rollét játszani, akkó neki is ölég van téve, mi is meg vagyunk ölégedve. Ergo: én nem adok semmit.

Szüllő. Azon gyöngéd dal, mely szerint „akkor csinos a bakancsos, mikor a nadrágja rongyos“ természetszerűen provokálja azon ellendalt, hogy akkor rongyos a bakancsos, mikor a nadrágja csinos. De én nem polemizálok a nép geniusával, de igenis a kormánynyal, melyet arról szeretnék meggyőzni, hogy: a bakancsosnak egyáltalán nincs szüksége a bakancsra. (*Ohó!*) Reformot uraim! Noha a bakancshoz vitéz emlékek fűződnek, mégis ellene kell szólanom. Sőt épen azért, mert fűződnek. Magamról tudom, hogy a fűzés sok időbe kerül. S ha megriad a harci kürt, csak nem szaladhat gyalogságunk meztláb a csatába? Azonkívül a bakancs hamarabb is szakad s így valóságos rágalom, hogy épen a csizmatikusokat nevezik s z a k a d á r o k n a k ! (*Igaz! balról.*) Uraim, a csizmának van feje, van szára. A csizmának van füle és sarka. A czizmának van béle és talpa, van orra, van ágyéka, sőt van lelke is! Hadseregünknek értelmiségét akarjuk nevelni s lábára buta bakancsot adunk fölvilágosodott csizma helyett? Sokkal előnyösb fogalmaim vannak a honvédelmi minister műveltségéről és hazafiasságáról, semmint meg ne várjam, hogy indítványomat logikájának kaptafájára huzva, azt mint fejlődés minister megfejelje s napirendre kiszögezze. Stiblit a hadseregnek, in csizma vinctes! (*Általános tetszés.*)

FUMALIA.

Nénémasszony. Ó! mily pazarlók azok a férfiak! Mennyi pénzt dob ki az én uram szivarra!

Őcsémasszony. Hát én meg mit mondjak? A maga férje legalább külföldi szivart szív, s így csak a pénzt dobja ki. De az én uramnak csak trafikra telik, s ezért a pénzt és vele együtt még a szivart is kénytelen kidobni az ablakon.

APRÓ HIREK.

— **A vendéglősök** kérvénnyel szándékoznak járulni az országgyűléshez, hogy szorítsa meg a sajtószabadságot: mert, mióta Helfy Ignác szerkeszti a „Magyar Ujságot“, senki sem akar giardinettót enni.

> **A nemzeti színházban** élénk folyamatban van a reform-munka; b. Orczy legközelebb a ballet fölszámolására zárt tanácskozományt rendezett.

× **Az „Alföld“** írja, hogy Lónyay azon esetre, ha miniszterelnök lesz, Falk Miksát tárczával kínálja meg. (NB: ministeri tárczával.)

© **Están** bácsi kíváncsi, vajjon az ingó jószágok között, melyeknek kimutatását a pénzügyminister megígérte, ő is föl lesz-e említve?

× **A „Kath. értesítő“** igen furcsán járt. Hónapokig keresték szerkesztői azt a lapot, melyet ők jó pénzért szerkeszthetnének — és most hiába keresi a lap jó pénzért azt, aki szerkesztené.

△ **Mi hosszabb** Simonyi beszédénél? A Tannhäuser előadása. Mi rosabb a Tannhäuser előadásánál? A Simonyi beszéde.

* **Az „Ellenőr“** jelenti, hogy szerkesztője egészségi szempontból két hétre elutazik. Ki hitte volna, hogy Csernátóni ennyire érdeklődik a fővárosi egészségügy iránt?

© **A nemzeti színház** igazgatója fáradhatlan munkásságának végre is sikerülni fog ez intézet emelése. Már eddig is sikerült neki jelentékenyen emelni — a helyáratat és Rotter kisasszony fizetését.

+ **Dobsa Lajos** kijelenti, hogy ő nem vesz párokát. (Elhiszem, hanem ha ingyen kapná! —) ragszik, igaza van; de abban, hogy örül, nincs igaza.

☉ **„Arva Miska“** jutalmat tűz ki azon kérdés megfejtésére, hogy ki a Bolond: a „Miska“-e, hogy 600 előfizetőnek megjelen, vagy a 600 előfizető, hogy ilyen Miskára fizet. Miután a „Miskát“ is, a jutalmat is az „Athaeneum“ fizeti, a megfejtés alig lehet kétséges.

† **Merénylet.** Kerkapoly pénzügyminiszternek, mi alatt a budget-vitában a dohánygyártás emeléséről szólokolt, valaki orvul egy britanikát dugott a tárczájába, melyet a pénzügyminister ebéd után elszíván, félrebeszél. Környezete csak akkor vette észre a miniszter ur sajnálatra méltó állapotát, mikor azt találta mondani: „Inkább elfogadom a Móríz Pál dohányadó-tervét!“

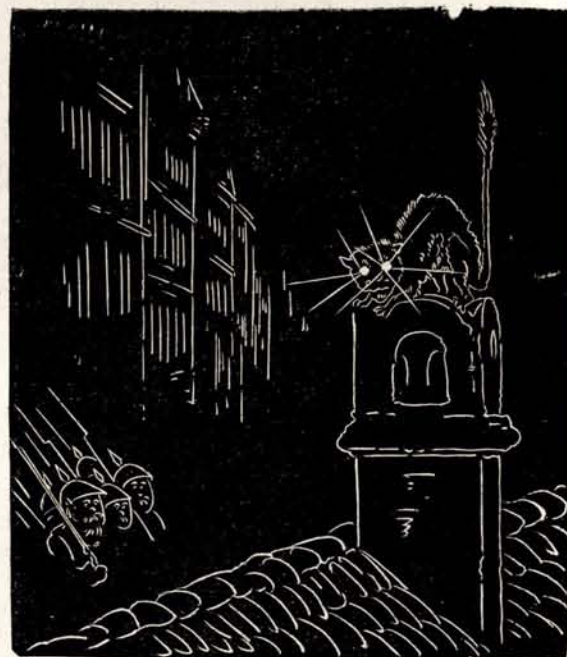
|| **A „Magyar Ujság“-ban** olvastuk: „Alább közöljük Molnár István ur nyilatkozatát, melyből kiderül, mily teljesen korrekt volt az ő eljárása az egyetemi telek eladása körül. Mi szívesen engedjük a szót az igazságnak, mert a gyanúsítás nem kenyerünk. Helfy. — Mellesleg említjük, hogy Andrassy gróf terézvárosi telkét 100,000 forintért kisajátította a közmunkatanács. Igen gyanus! Ignác z.“

§§ **Ráth Mór** kijelenti, hogy ő udvariasságból melléli a „Cath. Congressus Értesítő-jét“ a „Reformhoz.“ Erre Heckenast megjegyzi: „Der Móríz muss einen Anfall von Höflichkeit gehabt haben!“

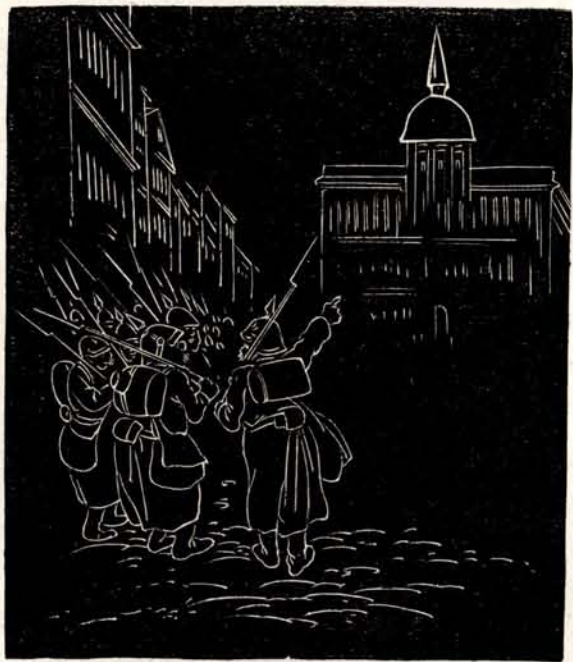
A poroszok Párisban.

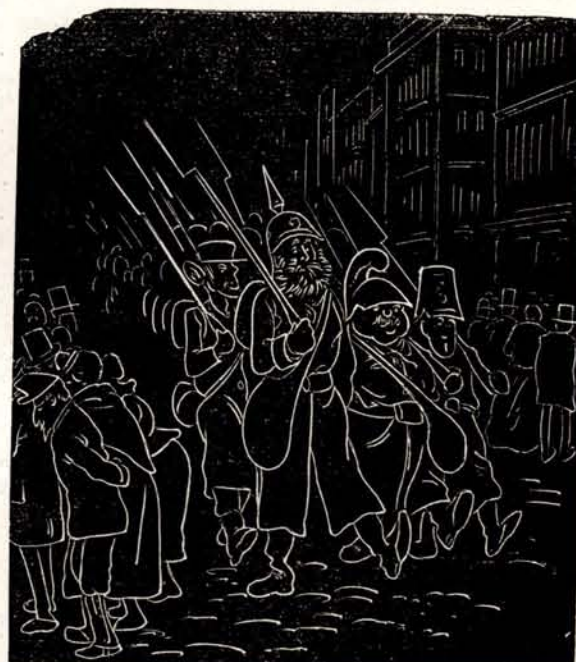
— Ahá, ezek a híres Rochefort-lámpások.

A Rochefort-lámpások egy kiéhezett kandur fejében ragyognak.

— Hurrá! oda nézzetek! A Pantheon kupjáról is a porosz sisak ragyog le ránk.

„A lakosság hódolattal fogadá a diadalmas német seregeket!“
(„Köllnische Zeitung.“)

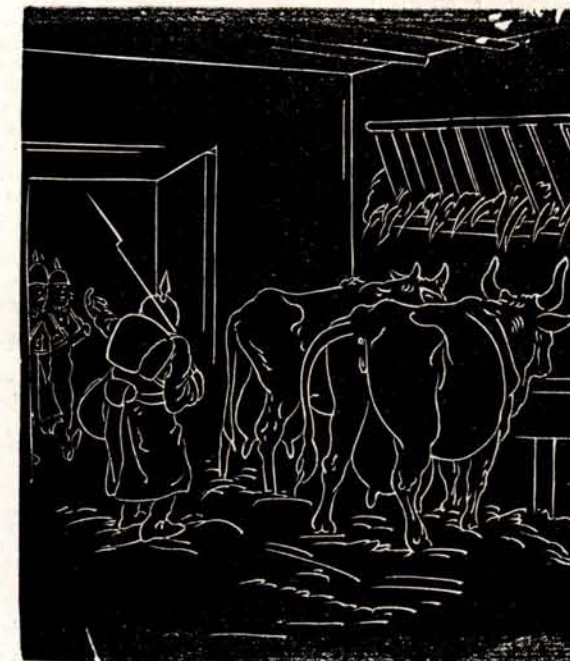
A poroszok Párisban.

Végre teljes világosság. Dics-szugárzó areczal közeledik a császár.

Hazajáró — pára.

Hódítási vágyukat kiterjesztik a szeretetreméltóknak híresztelt párisi dajkákra.

Főgarde-de-dames: Kuglófstein Primula.

Felelős szerkesztő: Lengenádfalvy Kotlik Zirczabella.

Főmunkatárs: Illa.

NŐK LAPJA.

Nőstény ujság, jérce érdekek közlönye.

Szedőgyerek: Mariska.

Kihirdető: Terka, Borcsa, Marcsa.

Revisor: Sztupa György, tiszteletbeli honleány.

Első évpaták. 1871.

Hasznavehetlen kéziratok vissza nem adatnak, hanem kinyomatnak.

I-ső szám.

A nők feladatai.

(LKZ.) A férfivilág, ah, rideg kopárság sívár fővenyű pusztaságát tárja a kebelűs honnó elé.

Ellenségünk a férfivilág, s a férfivilág mind az öt világrészben ellenünk tör.

Honnó soít qui mal y pense!

Ugy értem ezt, hogy egy helyen velünk meg nem fér fi, ámbár férfi; és fiu, noha már ferj, mert ő férj fiu!

Igen, oh igen!

Érdekeink összeférjhetlensége bánt minket. Férjünk össze! Ez legyen elszavunk.

A férfiak monopoliumai.

Zsarnokaink minden jót a maguk számára monopolizálnak.

Egyedúróság az ő mottójuk.

Legyen a miénk az egyedőlgyiség!

Azaz:

A monopoliumból legyen diapolium, mint a monológból dialóg lesz, ha a nő is részt vesz benne.

Igen, oh igen is!

Diapolium: ezen nagy szó, legyen zászlónkra írva és diabolicus ereje legyen zsarnokaink ellen.

Tehát még egyszer:

Egyedőlgyiség!

Diapolium.

Idővel talán még polypolium is!

IIIa.

Visszaélések ellen.

Azon szomorú helyzetnek, melyben mai napság a nőnemen levő emberiség van, min-magunk vagyunk főokai.

Miért vetjük magunkat önkény alá a férfiaknak?

Miért proklamáljuk magunk ezen alávalóságunkat?

Miért gondolkozunk az ő fejökkel, sőt beszélünk az ő nyelvökkel?

Mert csakugyan így beszélünk ám.

Nézük a magyar nyelvet.

A stikkelés bizonyára női munka, és ime, mégis azt mondjuk, hogy hi m z és.

S miért ismer a magyar nyelv hi m pellért, de nem nőpellért?

Miért használunk himnevet olyan tárgyakra is, melyekre nőnevek ép oly jól illenek?

Például: kanócz!

Miért épen k a n ó c z, holott a német az ő nőnemű Lunte-jával, s a francia az ő szintén nőnemű méche-jével is el tudja végezni dolgát?

Ah, mennyire túlhaladtak bennünket a németek és francziák e humanisticus eszmékben!

Vagy mily ferdeség e szó: kanapé! Az isten szerelméért! Miért épen k a n - a p é, holott mi nők ülünk rajta legtöbbit?

Nyelvreformot nekünk, tekintetes akadémia!

Kuglófstein Primula.

Híres nőgyűlölők életrajzai.

I.

Somssich Pál.

Saárdi Somssich Pál azt állítja ugyan, hogy e század második tizedében született, de mi biztos forrásból tudjuk, hogy ő már a mult század első tizedéből való aggastyán.

Már zsenge éveiben nagy nőgyűlölő volt, s ezért nem hagyta magát Paulara keresztelni, hanem erővel Pál lett.

Azóta évről évre öregszik.

Arca szépeket nem mondható, s ezért a hölgyeknek soha sem tetszett, sőt inkább minduntalan kosarakat kapott tőlük.

E fölötti bosszuságában a politika örvényébe ugrott, de ott nem sikerült neki el-

veszni, mert a politika is nő, és így kivetette őt mélyéből a felszínre, hol most mint a képviselőház elnöke uszkál.

Utóbbi időben szomorú hirre vergődött azon méltatlanságai folytán, melyekkel egy gyors-síró honhölgyet, Illa hon-nővérünket, illetlenül illeté. Ezáltal neve a történelem lapjain gyorsírával örök időkre meg van belyegezve.

IIIa.

HÁZTARTÁS.

Tojást főzni legjobban úgy lehet, hogy a tojást, mintán megtojított, forró vízbe tesszük, s addig hagyjuk benne, míg nyereségét elveszti, azután kivesszük, megtöröljük és feltálaljuk.

Bolhát fogni Amerikában úgy szoktak, hogy a jobbkez mutató-ujja és hüvelykje segédelmével megfogják, menhelyéről erőszakkal elveszik s a hüvelyk körmével agyonnyomják. Ezen eljárás a new-yorki állatvédegylet által mint legszelidebb szentesített is.

APRÓSÁGOK.

— (A képviselőházban) Dobsa Lajos makói képviselő, nemünk egyik legelfogultatlanabb és legszerelmreméltóbb imádója, pajzs- és uszályhordozója, legközelebb azon indítványnyal fog fellépni, miszerint a háznagyhi hivatal ezentúl nő által töltesse ki, mint a mely tisztán női teendőkkel jár. Eljen a derék férfi!

— (Somssich Pál) tegnap déjben ujjalag ríkitó jelét adta engesztelhetlen és vak gyűlöletének. Ugyanis az országaton menűn, egy ismeretlen hölgy jött vele szemközt, ki előtt ő még csak kalapját sem emelte meg. Férfi donc!

* (Illá hon-nővérünk) tegnap ismét fényes próbáját adá nagyszerű gyorsírói képzettségének, ugyanis egy a kerepesi uton szájkaszkodó boltosasszony kiapadhatlan ékesszólását álló két óráig épen oly gyorsan . . hallgatta, mint az beszélt.

** (Stupa György) tiszteletbeli országos gazdaszony tegnap a leányárvaázat meglátogatván, e jótékony intézetet egy iskúla erős Seidlitz-porral ajándékozta meg. Tisztelet és becsületly férfiak iránt, kik a szegény árvákat ily önzetlen és önfeláldozó buzgalommal táplálják emlíken!

TÁROZA.

Költői Dobsameron.

Száz vers, Dobsa Lajosnak ajánlva.

Zengi

Lengenádfalvy Kotlik Zirczabella.

I.

Mi vagy te?

Virgo nem, de virgoncz, ah!
Mint egy szép új targoncza.

Urge nem, de fúrge ám,
Vagy te. édes Dobsikám.

Ösvény nem, de fősvény visz
Hozzád, ha vendéget hisz.

Takárékos s takaros
Vagy s nadrágod magyaros,

Bőkezű nem — bök-eszű,
Azért érted lők e szű.

II.

Dessert.

Először láttalak,
Te himű bájalak,
Mídon egy kis gulyást
Évél és semmi mást.

Tudám, még éhezél
S örömmel élvezel,
Még engem is, ahoggy
Bekaphatsz valahoggy.

És eléd járulék
És ah, kitarulék,
S lenyeltél engem is
Szivedbe, kis hamis!

Azóta jóllakál,
Több gulyást nem falál,
Mig szűd velem tele,
Gyomrodnak sincs helye.

III.

Hozzá!

Dob, dob, Dobsa Lajos
Hop, hop, hopsza bajos
Számre vigyázní mely oly zajos
Tenger, azon te levén a hajós.

Voltál te is, ah, tarajos,
De belőpven számba, Lajos,
Kihullt főből a haj, oh, s
Azóta kefélni bajos!!

(Folytatjuk.)

(Beküldé a nemzeti színház könyvtári egere.)

V—t Imre. Ej, te lurkó! — Hisz azt a pompás kávé jelenetet az én „frarsangi iskolámból“ loptad.

J—b István. Adta teremtette, canis mater! Hisz azt a pompás sugási jelenetet az én „falusi lakodalmamból“ esented.

Loptóköszem Árva Miska (sir.) Nem loptam, kérem alásan — csak találtam!

Mennyi az az öt milliárd?

— Financztonolmány a Spiczig Iozigtul. —

Öt milliárd!

Gott über die Welt! A Kerkepolynak is nincs angyi esze, hoid engyi pézt végiggondolja, hát még hoid aztat megszavazzasson magamagának!

Ha ed modjor iskolomester 1871-tül kezdődve minden esztendőbe megspórolja magának 4 frankot: köl neki épen 1250 million esztendőt még tonítani, hoid 5 milliárd frankocskát megtakarítsa.

Ed kép-pharagó, ami arra kütelezi magát rá, hoid 200 frankért kipharagja a Pozner Károl Lojos

Edvárd Papiropennus Edler von Streusand najd hozánkphiának hozophias pophognomieját: enek a mi döcső hozafiánknak külene még megrendelni 25 million Posner-szobrot, hoid ere a hozophiasch célra rá költön 5 milliárdot. És ha ez a döcső honphi mindenap két Posner Károlojos-szobrot lepleztetné le: 36,117 esztendü alatta sem el nem készölnénk ezel a hőzhasznó önepélyes leleplezésekel.

Ha a „Borsszem Jankó“ valamelik elüphizetüje 5 miliárd frankot tesz le az expeditionban, ed évnegyedet számolva 2 fronkra: épen 625 million esztendüig kopná hetenkint a „Borsszem Jonkot“ franko a házához köldve.

Elég lesz tán enek a phele is.

Theatralia.

Örömmel értesülök arról, hogy sikerült a színház macskájával, a jeles művésznőt teljesen kielégítő szerződést létrehozni. Következő föltételek alatt nyertett meg: évi 10,000 ft. fizetés, mely csekély összegért havonként egyszer tartozik a színpadon keresztül szaladni. 11 havi szabad-ságidő, mely 12 havi részletekben kivehető. Tejébe lévén mit aprítania, játékszerep — azaz játékszerről úgy gondoskodnak, hogy legyen körmöcskői ügyében mindig egy kis gombolyag, melynek szálaít szépen össze-vissza bonyolthassa. Minden fölléptére külön nyakszalagot kap. Ha Budán egerész, külön 10 ft föllépti díjt huz.

* * *

Orczy Bódog b. azon helyes nézetből indulván ki, hogy a drámai előadások ugysis zsufolvák, a zártszék árát 2 ftra emelte. Aki megnézi, meg is adja az árát.

* * *

Pályakérdés a mathesisből. Miután a budai zártszék csak 80 kr. s a közönség ezért odaát ugyanazokat a drámákat nézheti, amiket ide át 2 ftért sem néz meg, kérdés: mennyivel fog az évi bevétel növekedni? A megfejtő elmehet Rotterdamba cipőtalpat gyantázni.

* * *

Orczy Bódog b. kijelenti, hogy ő el lehet Shakespeare nélkül. Shakespeare viszont egy hozzánk beküldött nyilatkozatában annak kijelentésére kér minket, hogy ő mindeddig el volt b. Orczy B. nélkül.

* * *

Ad vorczym Rotterdam:

- Mi különbség van Rotterdam és Rotterkisaszony közt?
- Rotterdam német alföldön és Rotter k. a. magyar alföldön van.
- Pest csak nincs az alföldön?
- De ott van ám Orczydorf.

* * *

A c a s i n ó b a n.

- Ce cher Flicsi! Ismerred legújabb launéját?
- Eh bien?
- Distinguálgálja kis Irmát.
- Ná, minden nágy emberrnek vánnák áprró ma-

rotterjei.

BORVIRÁGOK.

— Mikor Sanyó azt kérdezné, mikor legjobb innya. —

Jó az bor, jó az bor
Jó az bor rögvél —
Jól esik száraz toroknak
Ha az ember fölkel.

Jó az bor, jó az bor
Jó az bor délbe —
Okos ember az ételért
Nem is hagyja félbe.

Jó az bor, jó az bor
Jó az bor östve
Piros alkonyt piros orron
Pirosabbra füstve.

Jó az bor, jó az bor
Jó az bor éjjel
A bűt mint a hold a felhőt
Ugy oszlatja széjjel.

Jó az bor, jó az bor
Mindig jó az, kincsem!
Rosz a bor csak egy esetben:
Akkor, mikor — nincsen!

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS
(két sas-utca 24-ik sz.)